

Полюхович О.П., студентка,
Навчально-науковий Гуманітарний інститут,
Національний авіаційний університет, м. Київ
Науковий керівник: Юринець Ю.Л., к.ю.н., доцент

ДЕРЖАВНА ПОЛІТИКА В ІНФОРМАЦІЙНІЙ СФЕРІ

Сьогодні Україна переходить від індустріального суспільства до інформаційного. На сучасному етапі інформаційна політика України здійснюється в умовах, коли концепція інформаційного суверенітету перебуває на стадії формування. Водночас інформаційна галузь належить до стратегічних інтересів будь-якої країни й потребує особливої уваги, тому на сьогодні дослідження теми державної політики є актуальним. На розвиток і захист свого інформаційного середовища та створення позитивного іміджу своїх країн у світі розвинені держави виділяють чималі кошти. У нас же ця галузь значною мірою перебуває на периферії суспільного розвитку. Нині, як ніколи, потрібно не тільки досліджувати й вивчати інформаційну галузь України, а й вживати конкретних заходів щодо відновлення та розбудови інформаційного середовища та приведення національного законодавства у відповідність зі світовими нормами.

Аналізом державної політики в інформаційній сфері займалися багато науковців та спеціалістів, серед них можна виділити: І. Арістова, О. Баранов, М. Биченок, В. Горбулін, М. Гуцалюк, Р. Калюжний, Б. Кормич, Г. Красноступ, В. Ліпкан, Ю. Максименко, А. Марущак, Д. Прокоф'єва, В. Цимбалюк, М. Швець та ін., проте варто зазначити що основні завдання державної інформаційної політики в Україні потребують подальшого дослідження й розроблення.

Одним із головних завдань держави на сучасному етапі розвитку є визначення напрямів правового регулювання та створення правових гарантій, необхідних для самореалізації суб'єктів в інформаційній сфері [3].

В Україні ще не сформована єдина концепція державної інформаційної політики, а українське інформаційне законодавство знаходиться на початковій стадії формування. Тому першочергова увага державної влади повинна бути звернена на проблеми розробки концептуальних основ законодавства з урахуванням головних особливостей сучасного етапу розвитку української державності. Варто звернути увагу на позицію В. Горбуліна та М. Биченка, які вважають причиною невідповідності законодавства України щодо інформаційного простору вимогам сучасності у не сформованості цілісного уявлення про інформаційну безпеку з позиції права та юридичної науки. Тому

системний підхід до формування права й нормотворчості є актуальним завданням законодавчої та виконавчої гілок влади [2].

Сьогодні найбільш гострою проблемою в Україні є відсутність у переважної більшості громадян довіри до державної влади, впевненості в тому, що всі гілки і структури влади, всі її посадові особи працюють в інтересах суспільства, а не в інтересах самої влади або своїх особистих. Тому, державна інформаційна політика має бути, перш за все, спрямована на усунення «дефіциту довіри до влади», яка і перешкоджає просуванню по шляху реформ. У цьому сенсі ключовим завданням є створення відкритого інформаційного середовища, включаючи забезпечення інформаційної прозорості державної влади, необхідної для формування громадянського суспільства і досягнення взаємодії між суспільством і владою на принципах довіри, взаєморозуміння та ділового партнерства. Нині в Україні сформовано певну законодавчу базу функціонування інформаційного простору України та відкритості державної влади в цій сфері. Перш за все це Конституція України (ст. 3, 32, 57), за допомогою якої держава намагається побудувати інформаційну політику на основі демократичних та ліберальних норм та принципів, одночасно забезпечивши їхню адаптацію до українських умов [1]. Одним з найголовніших законів в інформаційній сфері є Закон України «Про інформацію». Цей Закон закріплює право громадян України на інформацію, закладає правові основи інформаційної діяльності.

Отже, державна інформаційна політика є важливою складовою зовнішньої і внутрішньої політики країни й охоплює всі сфери життєдіяльності суспільства. Ця галузь має стати цілісною, концептуально вивіреною та перспективною. Вона має бути незалежною від тимчасових факторів, особистих уподобань і уявлень. Державна політика в інформаційній сфері є основою функціонування інформації – реалізації права на пошук, отримання, передачу та використання інформації. Тобто, стає зрозумілим що від рівня керованості національним інформаційним простором залежить стан політичної, економічної, оборонної та інших складових безпеки України.

Література

1. Конституція України. Закон України «Про внесення змін до Конституції України» № 2222-IV від 08.12.2004 р.: прийнята на п'ятій сесії Верхов. Ради України 28 черв. 1996 р. – К.: Велес, 2005. – 48 с. – (Серія видань «Офіційний документ»).

2. Горбулін В.П. Проблеми захисту інформаційного простору України: моногр. / В.П. Горбулін, М.М. Биченок; Ін-т пробл. нац. безпеки. – К., 2009. – 136 с.

3. Репецький В.М. Міжнародне публічне право: підруч. / В. М. Репецький, В. М. Лисик, М. М. Микієвич, А. О. Андрусевич, О. В. Буткевич. – К.: Знання, 2012. – 437 с.